

השי"ת ירחם ויתן בלב הוריו שישתדלו בכל האופנים לגמור הדבר בנחת רוח בעולם העליון לבנם ז"ל. (מתוך 'איש צדיק היה' עמ' 222)

זכות גדולה נתגלגלה לאותו צדיק לגמול חסד עם החיים ועם המתים, להוציא ממסגרים אסירים בחייהם ואף 'אסירים' לאחר מיתתם.

דף צו

(ע"ב) ... שנקרע ספר תורה בחמתן, והיה שם רבי יוסי בן קיסמא, אמר, תמיה אני אם לא יהיה בית הכנסת זו עבודת כוכבים, וכן הוה' — שהכעס דוחק השכינה מבית הכנסת, כמו שאמרו בנדרים כל הכועס כאילו אין שכינה כנגדו שנאמר רשע כגבה אפיו... אין אלקים... (עפ"י מהרש"א)

— הרי שהמאורעות ההווים במקום מסוים, משפיעים על המקום ויוצרים בו מאורעות ודברים כיוצא בהם. וכן במדה טובה — דברי מצוה יוצרים אויר צח וקדוש, ונעשה המקום מזוכך ויקר ומסוגל לדברים טובים. (עפ"י פרי הארץ עמ' תסו. וע"ע: צדקת הצדיק — קעא רכג רלט רמה).

דף צז

'דאמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בר יוחאי: כל תלמיד חכם שאומרים דבר שמועה מפיו בעולם הזה, שפתותיו דובבות בקבר' — פירוש: כי התורה לא שייך בה מיתה, וכאשר אומרים דבר שמועה מפיו, ומתחבר מי שאמרו ההלכה משמו אל החיים, על ידי התורה שהיא חיים, ולכך מביא לו החיים עד ששפתיו דובבות בקבר, שהרי יש לו חיבור אל החיים בדבר שאין שייך בו מיתה וכו'. ואין פירוש 'שפתיו דובבות' הם השפתים מן גוף המת, רק על כח הדברי, וכמו שמוכח בכמה מקומות כי כח הדברי הוא כח הנפש, וכמו שהנפש קיים כן נפש הדברי נשאר קיים'. (חידושי אגודת למהר"ל מפראג)

— 'כי תמיד נפש הצדיק ותלמיד חכם קשורה בחיים, כדרכו בחיים להשפיע ולהטיב לזולתו. ולכך אף במותם לא נפרדו להתדבק בתלמידי חכמים וביחוד כאשר יאמרו דבר הלכה משמו, אז נפש החיים הנשארת בקבר מתדבקת ברוח, ורוח בשכלי, ושכל בצורה עליונה שהוא צלם אלקים דובבת'.

— 'כשאומרים דבר שמועה מפיו אז נשמת הצדיק מתלבשת שם בלומדים ועומדת שם... ולכך שפיר אמרינן דדר בשני עולמות; עולם הנצחי, ובזה העולם בלומדים האומרים דבר שמועה מפיו. וגם מתלבשת בגוף בקבר בהבלא דגרמי'. (יערות דבש ז טז)

— '... והנה אפילו בפשוטו אפשר לפרש, כי כפי הנראה מחז"ל בכמה מקומות, יש בחינת נפש התחתונה ('החיונית' או 'הבהמית') שאדוקה בקבר, במקום ששם היה הגוף. וזה שמצינו שחז"ל